

at det maa faa en lige saa let Gang igennem dette Ting, som det har faaet igennem det andet Ting. Jeg kan i Overensstemmelse med, hvad andre ærede Medlemmer have udtalt, ikke se rettere, end at dette vil være den hensigtsmæssigste Maade i Øjeblikket at fremme denne Sag paa.

N. P. Jensen: Uden at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) maa lægge for meget ind i mine Udtalelser, maa jeg beklage, at det ærede Medlem ikke har været Medlem af Toldraadet og ganske særlig Medlem af Underudvalget, som specielt har beskæftiget sig med denne Sag. Thi hvis det ærede Medlem havde haft Lejlighed til at høre Forhandlingerne frem og tilbage om det Punkt, som jeg har hørt dem i Toldraadet, saa vilde han have været klar over, at Sagen har været drøftet fra alle tænkelige Sider, og det ærede Medlem vilde være vidende om, at Talsmænd for den Anskuelse, han hylder, ingenlunde have været de mindst talende Medlemmer af Toldraadet. Vi have altsaa haft rigelig Lejlighed til at høre de Anskuelser, det ærede Medlem fremsætter. Naar Resultatet ikke desto mindre er blevet det, at det ærede Medlems Meningsfæller i Toldraadet gaa med — om end subsidiært — til det foreliggende Forslag og indrømme, at det er det eneste, det bedste, som i Øjeblikket kan faas — de reservere sig naturligvis alt muligt for Fremtiden, det kan man altid gøre —, saa maatte det ærede Medlem deraf kunne slutte: Dette her eller intet. Det er i Virkeligheden det, det drejer sig om. Tanken om en Tolddomstol i den Form, det ærede Medlem principielt ønsker det, er faktisk opgiven i Toldraadet som uigennemførligt af det ærede Medlems egne nære Meningsfæller.

Maa jeg saa gøre et Par Bemærkninger om forskellige Udtalelser fra det ærede Medlem. Han begyndte med at sige, at den højtærede Regering ved at imødekomme Erhvervenes Krav paa dette Omraade kunde have haft en ganske glimrende Lejlighed til at vise, at den for en Gangs Skyld kunde optræde upartisk. Han brugte det Udtryk gentagne Gange overfor de Erhverv, jeg vil kalde Byerhvervene, for det var vist egentlig nærmest det ærede Medlems Mening. Ja, det er nu saa som saa med den Upartiskhed, som det ærede Medlem er Talsmand for. Maa jeg gøre opmærksom paa, at som Situationen ligger i Dag, saa klages der netop over, at det er Administrationen, Regeringen,

som har den ensidige Afgørelse i sidste Instans. Man klager fra Importørernes, Haandværkets og Industriens Side over at staa, om jeg saa maa sige, magtesløs overfor Administrationens Afgørelse. Det, det ærede Medlem og hans Meningsfæller principielt ønske, er at faa Afgørelsen lagt over i en faglig Domstol, altsaa en Domstol sammensat af Haandværkets, Industriens og Handelens fagkyndige Mænd paa dette Omraade. Ja, men jeg kan forsikre det ærede Medlem, at en saadan Domstol vilde ganske utvivlsomt blive lige saa partisk, som Administrationen er det. Der er nemlig to Parter i de paagældende Tilfælde, hvor der er opstaaet Tvivl om et eller andet Toldspørgsmaal. Administrationen staa som den ene Part og Erhvervslivets Mænd som den anden, hver Gang Erhvervslivets Mænd klage over, at der er sket en ensidig, forkert Afgørelse af Administrationen. Men hvad nytter det saa at indrette en Tolddomstol, bestaaende af den ene Parts Mænd? Den vil sikkert blive lige saa ensidig, som Administrationen er.

At Sagens Forberedelse skulde henvises til Toldraadet, det var man, siger det ærede Medlem, ikke tilfreds med fra Handelsmødets Side, thi Toldraadet er, siger han, ikke særlig kompetent til at tage en saadan Sag under Behandling, og det vilde formentlig kun kunne sinke Sagen, aldrig fremme den. Ja, det er nu min Tro, at hvis ikke Toldraadet havde faaet fat i den Sag, havde den ikke været sin Løsning saa nær som i Øjeblikket. Det ærede Medlem kan jo være mere eller mindre tilfreds med Løsningen, det er et Spørgsmaal for sig. Men jeg er ganske overbevist om, at af de Regeringer, som have siddet siden Toldloven blev vedtagen og blev Lov i 1908, vilde ingen have givet det ærede Medlem den Tolddomstol, som han ønsker; altsaa, netop det, at Sagen er gaaet til Toldraadet, vil være Grunden til, at vi nu staa overfor en Løsning, om hvilken det ærede Medlem efter al sin Kritik mærkelig nok slutter med at sige, at han personlig er mege veltilfreds med den. Jeg forstaaer for Resten ikke rigtig det ærede Medlems Skelnen mellem personligt og upersonligt, men jeg skal ikke opholde mig derved, men understrege dette, at efter at det ærede Medlem havde givet en Times Kritik, sluttede han med at sige, at naar det Resultat er naaet, som det er, var han personligt meget tilfreds med det.

Saa kom det ærede Medlem ind paa Spørgsmaalet om Antallet af de Klager,